Lietas Nr. 11520006614
Lietas arhīva Nr. K28-0035-16/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā,
2016.gada 26.janvārī

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa:
tiesnese Gunta Sokolova,
piedaloties prokuroram Pēterim Urbānam,
aizstāvim zvērinātam advokātam Andrejam Ādamsonam,
izskatot atklātā tiesas sēdē kriminālietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas,

konstatēja:

/pers. A/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, atrodoties alkohola un narkotisko vielu ietekmē, un proti:

2014.gada 18.janvārī ap plkst. 08.43, /pers. A/, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 39.1.1.p., 39.2.p. un 39.4.p.prasības, atrodoties alkohola ietekmē ar alkohola koncentrāciju asinīs 0,71 promiles, un narkotisko vielu ietekmē (urīnā atrasts metamfetamīns), bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, vadīja automašīnu Mercedes Benz E290, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, ar ko brauca Rīgā pa Plato ielu no Gobas ielas puses Lignuma ielas virzienā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā.

Apsūdzētais savu vainu inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā neatzina un liecināja, ka 2014.gada 17.janvārī bija kopā ar brāli /pers. B/ "bridžbārā" Bolderājā un draugiem. Viņš bija sarunājis ar Vladu (liecinieku /pers.J/), ka 18.janvārī mācīsies vadīt automašīnu. Viņu uzcienāja ar vienu kokteili, par ko viņš Vladam nepateica. Brālis nedzēra, viņam vajadzēja braukt mājās. Brālis piesēdās automašīnai pie stūres un visus izvadāja pa mājām, pēc tam palika pie stūres, blakus viņam sēdēja Vlads, bet aizmugurē-apsūdzētais. Viņi brauca vest automašīnu uz stāvvietu. Pa ceļam viņi ieraudzīja policijas automašīnu, brālis nobijās, jo viņam bija policijas uzraudzība un viņš nezināja, cik pulkstenis, tāpēc izskrēja no automašīnas, bet automašīnu līdz galam neapstādināja. Vlads mēģināja apturēt automašīnu, viņam tas neizdevās. Apsūdzētais no aizmugurējā sēdekļa centās ar rokām, spiežot uz pedāļiem, apstādināt automašīnu, tas neizdevās, tāpēc viņš pārlīda uz priekšējo sēdekli un apturēja automašīnu. Kad pie automašīnas pienāca policijas darbinieki, apsūdzētais bija pie stūres. Viņam tika jautāti dokumenti, viņš nobijās un apjuka, tāpēc nosauca sava brāļa datus. Policijas darbinieks aizgāja, pēc tam atgriezās un lūdza nosaukt savus datus un tad apsūdzētais iedeva viņam savas tiesības, viņu palūdza izkāpt. Vlads teica, ka notiek mācību braukšana, bet policijas darbinieki pateica, ka nekāda mācību braukšana nenotiek. Policijā liecības par to, ka brauca pie stūres sniedza, jo viņa dzīvē tobrīd bija tāds periods, kad vis bija slikti un viņš vēlējās nokļūt cietumā. Šobrīd viņa dzīve ir uzlabojusies, viņš strādā, viņam ir draudzene un viņš liecina patiesību.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.un 6.punktu tiesa nolasīja apsūdzētā pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības.

2014.gada 27.martā apsūdzētais, papildus nopratināts kā aizdomās turētais, liecinājis, ka 2014.gada 18.janvārī naktī atradās mājās un izdzēra 0,5l šampanieti. No rīta brālis /pers. B/ iedeva savas automašīnas MERCEDES BENZ E 2890, v.n.z./v,r,n,/, atslēgas savai paziņai Katjai, lai viņa varētu aizbraukt līdz savai mājai, apsūdzētais brauca kopā ar Katju. Automašīnu vadīja Katja, viņa piebrauca pie savas mājas Gobas ielā, novietoja automašīnu, atdeva viņam atslēgas un aizgāja. Pēc tam viņš satika paziņu Andreju. Andrejs apsēdās priekšējā pasažiera sēdeklī, bet apsūdzētais- pie stūres un uzsāka kustību. Viņš brauca pa Gobas ielu, pēc tam pa Plato ielu Lignuma ielas virzienā. Viņš gribēja "noparkot" automašīnu stāvvietā. Braucot pa Gobas ielu, ieraudzīja policijas automašīnu, kas brauca pa pretējo braukšanas joslu. Viņš turpināja kustību. Pēc tam policijas automašīna apgriezās un sāka braukt viņam pakaļ. Ar ieslēgtām bākugunīm policijas automašīna piebrauca pie viņa, viņš apturēja automašīnu Gobas ielā. Policijas darbinieks lūdza uzrādīt dokumentus, apsūdzētais uzrādīja braukšanas mācību atļauju. Policijas darbinieks lūdza pārsēsties pasažiera sēdeklī un sāka braukt ar viņa automašīnu. Apsūdzētais nobijās no atbildības, atvēra durvis un metās bēgt, bet tika aizturēts. Aizturēšanas laikā viņam netika piedāvāts veikt pārbaudi uz alkoholu, viņu nogādāja uz Narkoloģijas centru, kur konstatēja alkohola koncentrāciju asinīs un paņēma analīzes. Ar sastādītajiem dokumentiem viņš iepazinās un parakstīja tos. 2014.gada janvāra sākumā viņu diskotēkā uzcienāja ar amfetamīna pulveri, viņš to atšķaidīja ar limonādi un izdzēra, pēc izdzertā jutās normāli, viņa uzvedība nemainījās.

Precizē, ka viņam liekas, ka pārbaudi uz alkoholu viņam veica, kad viņš sēdēja pasažiera sēdeklī. Auto vadīšanu, atrodoties alkohola ietekmē, atzīst pilnībā. Neatzīst, ka atradās narkotisko vielu iespaidā (lietas lapas 19-24).

Pēc liecību nolasīšanas apsūdzētais liecināja, ka šīs liecības neapstiprina, bet atzina, ka sniedza tādas, jo vēlējās nokļūt cietumā, nezina, kā viņa organismā varēja nokļūt narkotiskas vielas.

Neskatoties uz to, ka apsūdzētais savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā neatzina, tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina ir pierādīta ar rakstveida pierādījumiem un apsūdzības liecinieku liecībām, un viņa darbības ir pareizi kvalificētas.

Apsūdzētajam ir izsniegta mācību atļauja Nr./numurs/ (lietas lapa 44), kas saskaņā ar
Ministru kabineta 2010.gada 02.februāra noteikumu Nr.103" Transportlīdzekļu vadītāja tiesību iegūšanas un atjaunošanas kārtība un vadītāja apliecības izsniegšanas, apmaiņas, atjaunošanas un iznīcināšanas kārtība"4.punktu ir no speciāliem materiāliem izgatavots kredītkartes formāta (izmēri 54 x 85 mm) dokuments ar tajā iestrādātiem pretviltošanas elementiem, kuru izsniedz personai kā apliecinājumu tiesībām mācīties vadīt AM, A1, A2, A, B1, B vai C1 kategorijas transportlīdzekļus.

Mācību atļauja līdz ar to neatļauj patstāvīgi vadīt transportlīdzekļus.

No 2014.gada 18.janvāra administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PA961645 redzams, ka tas sastādīts 2014.gada 18.janvārī plkst. 10.20 par to, k a /pers. A/ 2014.gada 18.janvārī plkst. 08.43 vadīja transportlīdzekli bez vadīšanas tiesībām, būdams alkohola ietekmē. Apsūdzētais parakstījis protokolu bez iebildumiem (lietas lapa 2).

Saskaņā ar 2014.gada 18.janvāra transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr.NB323044, apsūdzētais plkst. 09.05 atteicies no pārbaudes ar mērierīci (lietas lapa 3).

2014.gada 18.janvārī J.Zjabrikovs sastādījis transportlīdzekļa vadītāja nosūtījumu uz medicīnisko pārbaudi sakarā ar to, ka apsūdzētais atteicies no transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes. Kā otrs nosūtīšanas iemesls norādīts- pārbaude uz narkotikām (lietas lapa 4).

Saskaņā ar medicīniskās pārbaudes protokolu Nr.364, 2014.gada 18.janvārī apsūdzētais plkst. 09.38 nodevis asinis, bet plkst. 09.38 nodevis urīnu. Asinīs atrasts alkohols 0,71 promile un ārste Evi Kārnija konstatējusi apsūdzētajam alkohola koncentrāciju asinīs 0,71 promili. 2014.gada 02.februārī ārste Evi Kārnija konstatējusi apsūdzētajam narkotisko vielu iespaidu (lietas lapa 5).

Saskaņā ar tiesu eksperta Jevgēnija Volgrama sastādītajiem ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātiem Nr.606, apsūdzētā urīnā atrasts metamfetamīns, urīnā konstatēts etilspirts koncentrācijā 1,06 promiles (lietas lapa 6).

Liecinieks Jurijs Zjabrikovs tiesas sēdē liecināja, ka apsūdzēto personīgi nepazīst, zina viņu sakarā ar darbu, jo sastādīja protokolu par automašīnas vadīšanu alkoholisko un narkotisko vielu ietekmē bez vadīšanas tiesībām. Atceras, ka apsūdzētais vadīja mašīnu Bolderājā, agrāk tā bija Lielupes ielā, pašlaik tā ir Finiera iela. Policijas darbinieki apstādināja mašīnu, persona uzrādīja dokumentu, neatceras vairs, kādu, bet tā noteikti nebija vadītāja apliecība, pēc kā persona tika nogādāta uz ekspertīzi, kur tika paņemtas analīzes uz alkoholu un narkotiskajām vielām, un pēc tam tika nogādāts uz pirmstiesas izmeklēšanas nodaļu sakarā ar vadīšanu bez tiesībām un narkotisko vielu ietekmē. Sarunas laikā sajuta stipru alkohola smaku, personas uzvedība bija ne visai adekvāta. Tas bija pirms 2 gadiem, tāpēc grūti atcerēties. Atceras, ka bija pazīmes, kas liecināja par to, ka apsūdzētais lietoja narkotikas/alkoholu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tiesa nolasīja liecinieka pirmstiesas procesā sniegtās liecības par to, ka 2014.gada 18.janvārī strādāja kopā ar Sergeju Bogdanovu. Patrulējot pa maršrutu Kurzemes rajonā, liecinieka uzmanību pievērsa transportlīdzeklis MERCEDES BENZ E290, v.n.z./v.r.n./, kas brauca pa Plato ielu no Gobas ielas puses Lignuma ielas virzienā. Transportlīdzeklī atradās jauni vīrieši un tam bija pusatvērtas durvis. Transportlīdzeklis brauca pretī policijas automašīnai. Bogdanovs apgrieza dienesta automašīnu, ieslēdza bākugunis un sekoja šim transportlīdzekli, tas tika apturēts pie Platās un Lignuma ielu krustojuma. Liecinieks piegāja pie vadītāja un palūdza uzrādīt vadītāja apliecību un transportlīdzekļa dokumentus. Blakus vadītājam sēdēja jauns vīrietis. Vadītājs uzrādīja mācību braukšanas atļauju uz /pers. A/ vārda. Sarunas laikā no vadītāja liecinieks sajuta alkohola smaku, kā arī viņa acu zīlītes bija paplašinātas, sakarā ar ko radās aizdomas, ka vadītājs atrodas narkotisku vai psihotropu vielu ietekmē. No pārbaudes uz alkoholu /pers. A/ atteicās. Liecinieks apsēdās pie transportlīdzekļa stūres, lai brauktu uz medicīnas iestādi, /pers. A/ apsēdās aizmugurē. Pasažieris negribēja braukt līdzi un tāpēc tika izlaists no transportlīdzekļa. Kad liecinieks apturēja transportlīdzekli, /pers. A/ metās bēgt. Bogdanovs viņam sekoja ar dienesta automašīnu, pēc tam skrēja viņam pakaļ un /pers. A/ tika aizturēts apmēram pēc 100m. Viņš tika nogādāts medicīnas iestādē, kur viņa asinīs tika konstatēts alkohols, uz viņu tika sastādīts medicīniskās pārbaudes protokols un administratīvā pārkāpuma protokols, kurus viņš parakstīja. Liecinieka klātbūtnē /pers. A/ nelietoja nekādus alkoholiskus dzērienus vai vielas, viņš visu laiku atradās redzeslokā (lietas lapas 38-40).

Liecinieks apstiprināja nolasītās liecības, papildus liecināja, ka ar pasažieri nesarunājās vispār.

Liecinieks Sergejs Bogdanovs tiesas sēdē liecināja, ka /pers. A/ personīgi nepazīst, zina kā autovadītāju. Atceras, ka viņš brauca ar mašīnu Mercedes Bolderājā janvārī no rīta, brauca pretējā virzienā. Liecinieks pamanīja, ka automašīnas vienas durvis nebija līdz galam aizvērtas. Liecinieks nolēma pārbaudīt mašīnu, lai pabrīdinātu, ka durvis ir vaļā, mašīnu apturēja no aizmugures, kolēģis vadītājam palūdza uzrādīt dokumentus. No sākuma vadītājs-apsūdzētais-nosauca brāļa personas kodu, liecinieki to pārbaudīja un ieraudzīja viņa brāļa foto, tātad nesakrita dati, un tikai tad vadītājs uzrādīja (laikam) mācību atļauju, kas sakrita. Bija aizdomas ka apsūdzētais atrodas alkohola un narkotisku vielu ietekmē, pieņēma lēmumu nogādāt viņu uz ekspertīzi. Automašīnā bija viens pasažieris –vīrietis, aptuveni tāda vecuma, kā /pers.A/. Liecinieks piefiksēja, ka brauca tieši apsūdzētais pie stūres. Uz ekspertīzi viņu veda Zjabrikovs ar Mercedes. Liecinieks brauca ar dienesta mašīnu. Mercedes brauca viņam pa priekšu, pabrauca nedaudz, tad apstājās, jo pasažieris gribēja izkāpt, tajā brīdī apsūdzētais sāka bēgt prom pa braucamo daļu. Liecinieks izkāpa un sekoja viņam un pēc 100 metriem viņu aizturēja. Apsūdzētais tika nogādāts uz ekspertīzes centru. Viņam nekādu iebildumu nebija. Kad tiek apturēta automašīna, ar ko notiek apmācība, mašīnai jābūt speciāli aprīkotai, skolotājam bija jāpasaka, ka viņš apmāca braukt. Apsūdzētā vadītā automašīna nebija aprīkota kā mācību automašīna. Neviens nepieteicās par skolotāju. Ar braukšanas mācību atļauju nedrīkst pārvietoties ar mašīnu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tiesa nolasīja liecinieka pirmstiesas procesā sniegtās liecības par to, ka 2014.gada 18.janvārī strādāja kopā ar Juriju Zjabrikovu. Ap plkst. 08.43 tika ievērota automašīna MERCEDES BENZ, valsts numurs /v.r.n./, kas brauca pa Plato ielu no Gobas ielas puses Lignuma ielas virzienā. Šim transportlīdzeklim bija pusatvērtas durvis, kas pievērsa policijas darbinieku uzmanību. Transportlīdzeklis brauca pretī. Policijas darbinieki nolēma pārbaudīt tā vadītāju, apgriezās un sekoja viņam ar ieslēgtā, bākugunīm. Zjabrikovs piegāja pie vadītāja un lūdza uzrādīt dokumentus, vadītājs uzrādīja braukšanas mācību atļauju uz /pers. A/ vārda. Sakarā ar to, ka no viņa mutes bija jūtama alkohola smaka, viņam tika piedāvāts veikt medicīnisko pārbaudi uz vietas. No tās apsūdzētais atteicās. Tāpat lieciniekam radās aizdomas, ka apsūdzētais atrodas apreibinošo vielu ietekmē, jo viņam bija paplašinātas acu zīlītes un viņa uzvedība bija neadekvāta. Pasažiera sēdekļa sēdēja jauns vīrietis, apsūdzētais apsēdās aizmugurē un Zjabrikovs apsēdās pie Mercedes stūres, lai brauktu uz medicīnas iestādi. Pa ceļam pasažieris vēlējās izkāpt un Zjabrikovs apturēja transportlīdzekli. Apsūdzētais metās bēgt. Liecinieks viņam sekoja un noķēra. Visus pēc tam sastādītos dokumentus apsūdzētais parakstīja. Viņa klātbūtnē alkoholu un citas vielas nelietoja, atradās redzeslokā (lietas lapa 42).

Liecinieks tiesas sēdē apstiprināja nolasītās liecības.

No tiesas sēdē noskatītā videoieraksta redzams, ka apsūdzībā norādītā automašīna brauc pretī policijas automašīnai. Policijas automašīna apgriežas un tai seko. Automašīna tiek apturēta un pie tās pieiet policijas darbinieks. Pēc tam ieraksts beidzas.

Aizstāvības liecinieks /pers. J/ tiesas sēdē uzrādīja B kategorijas autovadītāja apliecību, no kā redzams, ka viņa vadītāja stāžs ir no 1998.gada. Liecinieks liecināja, ka pazīst apsūdzēto, mācīja viņu vadīt mašīnu. Dienu iepriekš sarunāja, ka tiksies Bolderājā klubā. No rīta sarunāja, jo viņam bija darīšanas un no rīta ir mazāk automašīnu uz ielām. Viņš atbrauca no rīta pusdeviņos. Bija sarunāts, ka liecinieks mācīs apsūdzēto braukt kārtējo reizi, kādu piekto reizi. No kluba izgāja apsūdzētā paziņas un viņus vajadzēja aizvest līdz mājām. Pie stūres apsēdās apsūdzētā brālis Aleksejs, liecinieks bija blakus kā pasažieris, aizmugurē sēdēja daudz cilvēku- kādi 5 cilvēki. Viņus aizveda tālāk 300 m līdz mājām, viņi aizgāja prom. Pēc kā mašīnā palika trijatā, /pers. B/ (bija pie stūres), liecinieks blakus (priekšējā sēdeklī) un aizmugurē sēdēja apsūdzētais. Viņiem vajadzēja Alekseju aizvest līdz mājām. Un tad viņi ar apsūdzēto plānoja mācīties vadīt mašīnu. Laikam Gobas ielā pretī brauca policijas mašīna, tā pabrauca atpakaļ, un kad mašīnas izlīdzinājās, pēkšņi Aleksejs izkāpa no mašīnas, jo viņam ir kaut kāda uzraudzība. Tajā brīdī mašīna sāka ripot. Tā kā liecinieks sēdēja blakus, viņš ar vienu roku paņēma stūri, un paspēja tikai uzkliegt "rokas bremze", viņš nevarēja pārlēkt pāri elkoņa paliktnim, jo tas bija liels. Apsūdzētais, kurš sēdēja aizmugurē, ar rokām mēģināja kaut ko nospiest, bet izrādījās, ka šajā mašīnā ir nevis rokas bremze, bet kājas bremze, tātad jāspiež ar kājām. Ar rokām nesanāca neko izdarīt un pēc tam apsūdzētais mēģināja ar kājām nospiest pedāli, nokļuva priekšējā sēdeklī, tad apstādināja mašīnu, tā strauji apstājās. Tajā brīdī ieraudzīja bākugunis. Policijas darbinieks pienāca pie mašīnas vadītāja –apsūdzētā- un palūdza viņam dokumentus. Apsūdzētais iedeva viņam dokumentus, liecinieks policijas darbiniekam pateica, ka viņiem ir mācību vadīšana, un vai viņam nevajag viņa dokumentus. Policijas darbinieks teica, ka viņš to neredz/nekonstatē mācību braukšanu. Tad liecinieks ieraudzīja, ka aizmugurējā uzlīme ir nokritusi, pats viņš šo uzlīmi nav līmējis, kāds cits to

līmēja. Pēc tam policists aizgāja, atgriezās, palūdza apsūdzēto apsēsties aizmugurē, pats policists apsēdās vadītāja sēdeklī, tad viņi sāka braukt. Tad liecinieks policistam pavaicāja, vai ir vēl vajadzīgs, viņš teica, ka nē. Liecinieks palūdza viņam apstāties un izkāpa. Tajā brīdī atvērās aizmugurējās durvis un apsūdzētais metās bēgt. Policists izskrēja no mašīnas un sekoja. Policijas mašīna, kas brauca aiz viņiem, apgriezās un aizbrauca pretējā virzienā. Liecinieks sēdēja mašīnā dažas minūtes, mēģināja sazvanīt apsūdzēto, bet nevarēja viņu sazvanīt. Tad viņš aizslēdza mašīnu, atstāja to tur uz vietas, gāja caur sētām, satika apsūdzētā paziņas, kurus veda uz mājām. Romānam atdeva atslēgas un aizgāja mājās. Pēc tam nevienu neredzēja, 2014.gada februārī aizbrauca uz Spāniju strādāt, atgriezās 2015.gada maijā. Un tagad nesen nejauši satika apsūdzēto, kurš pateica, ka viņam ir nopietnas problēmas, un lūdza, vai viņš nevar liecināt par to, kas tajā dienā notika.

Uzskata, ka apmācīt apsūdzēto uzsāka no brīža, kad apsūdzētais nokļuva pie stūres- dažas sekundes. Viņš saprata, ka viņam policijas darbinieks pateiks, kas viņam kā vadītājam ir jādara tālāk pēc apturēšanas. Kad policists teica, ka neredz mācību braukšanu, liecinieks neuzstāja, ka ir bijis vadītājs.

No visu liecinieku liecībām izriet, ka pie transportlīdzekļa stūres atradās apsūdzētais, kurš sākotnēji nosauca citas personas (sava brāļa) datus, pēc tam savus datus, pēc kā mēģināja bēgt. Policijas lieciniekiem neradās pamats uzskatīt, ka notiek mācību braukšana, jo neviena cita persona nepieteicās par vadītāju.

No videoieraksta nav redzams, ka kāda persona izbēg no automašīnas un aizskrien prom.

Apsūdzētais nekad nav liecinājis, ka /pers. B/ atradās automašīnā un vadīja automašīnu līdz brīdim, kad automašīnu apstādināja policijas darbinieki.

Ceļu satiksmes likuma 1.panta 28.punkts nosaka, ka transportlīdzekļa vadītājs ir fiziskā persona, kas vada transportlīdzekli, tai skaitā vadīšanas iemaņu pārbaudes laikā, kura notiek normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, vai apmāca vadīt transportlīdzekli personu, kurai nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesību. Šis jēdziens uz personu, kura ir vadījusi transportlīdzekli, attiecas līdz tam brīdim, kad šo transportlīdzekli sāk vadīt cita persona.

Līdz ar to apstāklis, ka notiek mācību braukšana, izslēdz apmācāmās personas atbildību par izdarītu CSN pārkāpumu, un tas ir apstāklis, kas konkrētajā lietā var izslēgt krimināatbildību.

Kriminālprocesa likuma 67.panta pirmās 6.daļas punkts nosaka, ka no brīža, kad personai paziņots, ka tā atzīta par aizdomās turēto, šai personai ir pienākums norādīt uz faktu, ka noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā tā ir atradusies citā vietā (turpmāk — alibi), vai uz Krimināllikumā paredzētu apstākli, kas izslēdz krimināatbildību.

2014.gada 19.janvārī apsūdzētais tika atzīts par aizdomās turēto un parakstījies, ka ir saņēmis izrakstu no likuma par tiesībām un pienākumiem saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 66.-67.pantu (lietas lapa 17).

Līdz 2016.gada 08.janvārim- vairāk kā divus gadus- apsūdzētais neziņoja ne procesa virzītājam, ne tiesai, ka pastāv viņa krimināatbildību izslēdzošs apstāklis, norādot tieši-kāds, līdz ar to tiesai ir pamats neņemt vērā viņa tiesā sniegtās liecības. Novērtējusi pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa atzīst, ka 2014.gada 27.martā apsūdzētais ir bijis patiess, sniedzot liecības par notikušā apstākļiem, taču šobrīd ir mainījis savas liecības nolūkā izvairīties no krimināatbildības, jo apzinās, ka noziedzīgais nodarījums ir izdarīts nosacīta soda izciešanas laikā.

Novērtējusi liecinieku liecības un videoierakstu, tiesa secina, ka neviena cita persona, izņemot apsūdzēto un personu, kas sēdējusi viņam blakus pasažiera vietā, automašīnā nav atradusies, līdz ar to tiesa atzīst, ka /pers. B/ nav atradies automašīnā laikā, kad automašīnu ievēroja policijas darbinieki.

Lietā nav iegūti pierādījumi, ka transportlīdzeklis, kuru vadīja apsūdzētais, bija aprīkots atbilstoši CSN 216.punktam, kas nosaka, ka mehāniskajiem transportlīdzekļiem, kurus lieto mācību braukšanai, jābūt pazīšanas zīmei atbilstoši šo noteikumu 260., 261. un 262.punktā minētajām prasībām.

CSN 260.punkts nosaka, ka mehāniskajiem transportlīdzekļiem (arī to piekabēm), kurus lieto mācību braukšanai, jābūt piestiprinātai pazīšanas zīmei - baltam vienādmalu trijstūrim (malas garums no 200 līdz 300 mm - atkarībā no transportlīdzekļa veida) ar sarkanu apmali (apmales platums - 1/10 no malas garuma), uz kura ir melns "M" burts (4.pielikuma 5.punkts).

CSN 261.punkts nosaka, ka izgaismota 260.punktā minētā pazīšanas zīme jānovieto uz kabīnes vai salona jumta (autobusiem apgaismotu pazīšanas zīmi atļauts novietot aiz priekšējā stikla vai maršruta plāksnes vietā).

CSN 262.punkts nosaka, ka automobiļiem, kurus izmanto individuālai mācību braukšanai, šo noteikumu 260.punktā minētās pazīšanas zīmes atļauts piestiprināt tikai iekšpusē pie priekšējā un aizmugures stikla.

Tā kā pazīšanas zīmes transportlīdzeklī neatradās, tiesa atzīst, ka versija par mācību braukšanu ir izdomāta, jo nav loģiski, ka ar pazīšanas zīmēm aprīkota transportlīdzekļa vadītājs (liecinieks /pers.J/) neinteresē policijas darbiniekus un ne apsūdzētais, ne liecinieks /pers.J/ notikuma vietā neuzstāja, ka tieši /pers.J/ir transportlīdzekļa vadītājs, pie kam apsūdzētais kā transportlīdzekļa vadītājs ir parakstījis visus sastādītos un viņam parakstam piedāvātos dokumentus bez atrunām.

Tas, ka pazīšanas zīmes, iespējama, bija nokritušas, nerada pamatu uzskatam, ka notika mācību braukšana, jo mācību braukšana ir iespējama, ja automašīna ar pazīšanas zīmēm ir aprīkota, nevis tās atrodas automašīnā.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka transportlīdzekļa vadītājs bija apsūdzētais, nevis liecinieks /pers.J/.

Vienlaikus tiesa atzīst par nepieciešamu pieņemt lēmumu par materiālu nosūtīšanu prokuratūrai izlemšanai, vai liecinieks /pers.J/tiesā nav sniedzis apzināti nepatiesas liecības.

Tiesa pārbauda, vai reibuma konstatēšana ir notikusi normatīvajos aktos paredzētajā kārtībā.

Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumu Nr. 15 "Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" 4. punkts nosaka, ja transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā nav iespējams veikt vai ja transportlīdzekļa vadītājs nepiekrīt pārbaudes veikšanai vai tās rezultātiem, darbinieks izdara attiecīgu ierakstu šo noteikumu 8.punktā minētajā protokolā un attiecīgo personu divu stundu laikā nogādā tuvākajā šo noteikumu 1.pielikumā minētajā ārstniecības iestādē medicīniskās pārbaudes veikšanai, bet 14.1.punkts nosaka, ka medicīnisko pārbaudi, pamatojoties uz darbinieka izsniegto nosūtījumu (3.pielikums), veic, ja darbiniekam ir pamatotas aizdomas par transportlīdzekļa vadīšanu narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaidā.

Kā redzams no Jurija Zjabrikova liecībām, viņam radās aizdomas par to, ka apsūdzētais vadījis transportlīdzekli apreibinošu vielu iespaidā, un apsūdzētais atteicies no pārbaudes uz vietas ar mēraparātu.

Līdz ar to Jurija Zjabrikova rīcība, nosūtot apsūdzēto uz medicīnisko pārbaudi medicīnas iestādē bija atbilstoša situācijai un pamatota ar normatīvo aktu.

Ministru kabineta 2008.gada 02.jūnija noteikumu Nr.394 "Alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes kārtība" 2.punkts nosaka, ka noteikumi (izņemot 8., 9., 10. un 11.pielikumu) neattiecas uz kārtību, kādā transportlīdzekļa vadītājam konstatē alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā, kā arī narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaidu.

Medicīniskās pārbaudes protokols un izmeklēšanas rezultāti sastādīti atbilstoši noteikumu Nr. 394 8.un 10.pielikumam

Sertificēts tiesu eksperts Jevgēnijs Volgrams izdarījis slēdzienu, ka apsūdzētā urīnā atrasts metamefetamīns un etilpsirts.

Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumu Nr. 15 "Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" 27.punkts nosaka, ka medicīniskās pārbaudes protokolā detalizēti apraksta rezultātus, kas

iegūti, veicot šo noteikumu 13., 20. un 22.punktā minētās darbības, un apstiprina vienu no šādiem pārbaudītās personas stāvokļiem:

27.1. nav konstatēta alkohola koncentrācija asinīs;

27.2. nav konstatēts narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids;

27.3. ir konstatēta alkohola koncentrācija asinīs (norādot promiles);

27.4. ir konstatēts narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids (norādot, vai iespaids konstatēts klīniski vai laboratoriskos izmeklējumos);

27.5. nav konstatēta alkohola koncentrācija asinīs vai narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids, bet ir novērojami funkcionālā stāvokļa traucējumi, līdz ar to nav ieteicama transportlīdzekļa vadīšana;

27.6. ir konstatēta gan alkohola koncentrācija asinīs (norādot promiles), gan narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids (vienlaikus);

27.7. ir konstatēts konkrētas vielas lietošanas fakts, bet nav konstatēts narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids.

Noteikumu Nr.15 13.punkts nosaka, ka medicīniskā pārbaude ietver:

13.1. alkohola, narkotisko vai citu apreibinošo vielu vai medikamentu lietošanas faktu pārbaudi pēc pārbaudāmā transportlīdzekļa vadītāja vārdiem;

13.2. ārējā izskata (tai skaitā miesas bojājumu esības vai neesības), psihiskā un emocionālā stāvokļa, uzvedības, runas, veģetatīvi somatiskā stāvokļa un kustību koordinācijas pārbaudi;

13.3. alkohola koncentrācijas noteikšanu izelpotajā gaisā, kā arī alkohola, narkotisko vai citu apreibinošo vielu vai medikamentu lietošanas fakta laboratorisku noteikšanu un medicīniskās pārbaudes rezultātu fiksēšanu pārbaudes protokolā atbilstoši normatīvajiem aktiem par alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes kārtību.

Medicīniskās pārbaudes protokolā ir norādīts, ka apsūdzētais par alkohola un psihotropo un narkotisko vielu lietošanu paskaidrojis, ka lietojis diazepāmu un alkoholu 2014.gada 18.janvārī ap plkst. 07.00 (dzēris viskiju, šampanieti). Tiesa konstatē, ka apsūdzētā liecības par alkohola lietošanu sakrīt ar ārstam sniegtajām ziņā m, līdz ar to secina, ka pārbaudes laikā apsūdzētais ir sniedzis patiesu informāciju.

Medicīniskās pārbaudes protokolā ir norādīts apsūdzētā ārējais izskats, psihiskais un emocionālais stāvoklis, uzvedība, runa, veģetatīvi somatiskais stāvoklis un kustību koordinācija (acu zīlītes paplašinātas, reakcija uz gaismu pavājināta, gaita nestabila, Romberga pozā šūpojas, precīzas kustības izpildīt nevar, apsūdzētais runājis sakarīgi, bet neskaidri, psihotiskie traucējumi nav konstatēti), kā arī norādīts, ka bijusi jūtama alkohola smaka no mutes.

Ārsts Evi Kārnija atzinusi, ka apsūdzētajam ir konstatēta alkohola koncentrācija asinīs un konstatēts narkotisko vielu iespaids.

Novērtējusi medicīniskās pārbaudes protokolu un ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātus, tiesa atzīst, ka alkohola un narkotisko vielu iespaida noteikšanā normatīvo aktu prasības ir ievērotas un tiesnesei nav likumīga pamata apšaubīt Evi Kārnijas un Jevgēnija Volgrama izdarītos atzinumus.

Apsūdzētais nav izteicis nepiekrišanu pārbaudes rezultātiem un lūgumu veikt atkārtotu pārbaudi saskaņā ar noteikumu Nr.15 30.punktu, kas nosaka, ja pārbaudāmais transportlīdzekļa vadītājs nepiekrīt medicīniskās pārbaudes rezultātiem, materiālu paraugus nosūta specializētajai ārstniecības iestādei, lai veiktu atkārtotus laboratoriskos izmeklējumus. Ja pirmā pārbaude veikta specializētajā ārstniecības iestādē, materiālu paraugus atkārtoti laboratoriski izmeklē un galīgo atzinumu sniedz cits šīs ārstniecības iestādes ārsts.

Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr. 571"Ceļu satiksmes noteikumi"(tālāk tekstā arī-CSN), kas bija spēkā 2014.gada 18.janvārī, 39.punkts nosaka, ka transportlīdzekļa vadītājam aizliegts:

39.1.vadīt transportlīdzekli, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz:

39.1.1.0,2 promiles - transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs nepārsniedz divus gadus;

39.1.2.0,5 promiles - transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs ir lielāks par diviem gadiem, kā arī mopēdu un velosipēdu vadītājiem;

39.2.vadīt transportlīdzekli narkotisko, psihotropo, toksisko, citu apreibinošu vielu vai arī reakcijas ātrumu un uzmanību samazinošu medikamentu iespaidā;

39.3. vadīt transportlīdzekli, esot slimam vai arī tādā mērā nogurušam, ka tas var ietekmēt transportlīdzekļa vadītāja darbspējas un ceļu satiksmes drošību;

39.4. vadīt transportlīdzekli, ja nav atbilstošas kategorijas (1.pielikums) transportlīdzekļu vadīšanas tiesību.

1.pielikuma 1.4.punkts paredz, ka vadītāja apliecību kategorijām atbilstošie transportlīdzekļi B ir mehāniskie transportlīdzekļi, izņemot A kategorijas motociklus, kuru pilna masa nepārsniedz 3500 kg un sēdvietu skaits, neskaitot vadītāja vietu, nepārsniedz astoņas vietas, šādas kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi, kuras pilna masa nepārsniedz 750 kg, kā arī B kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi, ja šī savienojuma pilna masa nepārsniedz 3500 kg un piekabes pilna masa nepārsniedz vilcēja pašmasu.

Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā (redakcijā uz 2014.gada 18.janvāri) paredzēta krimināltbildība par transportlīdzekļa vadīšanu bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, atrodoties alkohola un narkotisko vielu ietekmē.

Tā kā apsūdzētais vadīja mehānisko transportlīdzekli, kura vadīšanai nepieciešamas B kategorijas vadīšanas tiesības, būdams alkohola ietekmē un narkotisko vielu ietekmē, apsūdzētais ir pārkāpis CSN 39.1., 39.2.un 39.4.punktu prasības un viņa darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu izdarītais noziedzīgais nodarījums ir mazāk smags noziegums.

Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts pret satiksmes drošību.

Pārbaudot apsūdzētā personību, noskaidrots, ka viņš ir sodīts ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 09.septembra spriedumu pēc Krimināllikuma 253.[1] panta otrās daļas un 233.panta otrās daļas, galīgo sodu nosakot saskaņā ar 50.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem nosacīti ar pārbaudes laiku uz 3 gadiem. Reāla soda izciešanas gadījumā kā izciests ieskaitāms laiks no 2011.gada 26.oktobra līdz 2011.gada 28.oktobrim spriedums stājies spēkā 2013.gada 14.decembrī (lietas lapas 49-57).

Apsūdzētajam ir deklarēta dzīvesvieta (lietas lapa 43), psihiatra uzskaitē viņš nesastāv (lietas lapa 58). Apsūdzētais strādājis no 2015.gada 01.janvāra (lietas lapa 83), šobrīd strādā SIA "ČUČUPŪCE" par noliktavas darbinieku (lietas lapa 187), no kurienes tiek raksturots pozitīvi (lietas lapa 190). No mācību iestādes, kur mācījies 2008.gadā, tiek raksturots kā skolnieks ar vidējām spējām, bet labi audzināts, ar darba iemaņām (lietas lapa 195). No mācību iestādes, kur mācījies 2009.-2010.gadā tiek raksturots pozitīvi (lietas lapa 196). No sporta kluba, kur nodarbojās laikā no 2009.gada līdz 2013.gadam, raksturots pozitīvi (lietas lapa 197).

Tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja, ka dzīvo kopā ar meiteni, strādā, apgādājamo viņam nav. Norādīja uz veselības problēmām (neiralģija, iespēja, ka ir epilepsija).

Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā personību, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, faktu, ka noziedzīgais nodarījums izdarīti neilgi pēc notiesājoša sprieduma spēkā stāšanās, kas rada tiesai pamatu domāt, ka piespriestais sods nav sasniedzis savu mērķi, jo nav radījis apsūdzētajam priekšstatu par vēlamo uzvedību soda izciešanas laikā, atzīst, ka soda mērķi– aizsargāt sabiedrības drošību; atjaunot taisnīgumu; sodīt vainīgo personu par izdarīto

noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, var panākt, izolējot viņu no sabiedrības, un kā sods viņam nosakāma īslaicīga brīvības atņemšana, kas nav pats bargākais soda veids. Bargāko soda veidu tiesa neizvēlas, ievērojot to, ka pēc noziedzīgā nodarījuma apsūdzētais ir uzsācis strādāt, kā arī sācis dzīvot ģimenē, līdz ar to ir pamats uzskatīt, ka viņš ir mainījis savu dzīvi pozitīvā virzienā.

Krimināllikuma 262.panta otrās daļas sankcijā paredzētais obligātais papildsods ir piemērojams uz 3 gadiem, ņemot vērā, ka par administratīvo pārkāpumu par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola reibumā ar līdzīgu alkohola koncentrāciju ir piemērojama vadītāja tiesību atņemšanu uz 2 gadiem, taču apsūdzētajam bez alkohola reibumu bija konstatēta arī narkotiku ietekme.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Apsūdzētā atbildību mīkstinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīga nodarījuma recidīvu.

Tiesa atzīst, ka par noziedzīgo nodarījumu piespriežams maksimālais īslaicīgas brīvības atņemšanas sods-3 mēneši.

Krimināllikuma 55.panta sestā daļa nosaka, ja nosacīti notiesātais pārbaudes laikā izdara jaunu noziedzīgu nodarījumu, viņam piespriestais sods ir izpildāms un tiesa nosaka sodu saskaņā ar šā likuma 51. un 52.pantā paredzētajiem noteikumiem.

Tā kā jaunais noziedzīgais nodarījums ir izdarīts tiesas noteiktajā pārbaudes laikā, galīgais sods apsūdzētajam nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu.

Krimināllikuma 51.panta pirmā daļa nosaka, ja notiesātais pēc sprieduma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma.

Pēc iepriekšējā sprieduma apsūdzētais nav izcietis brīvības atņemšanas sodu trīs gadus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmās[1] daļas 2.un 3.punktu, kas nosaka, ka, nosakot sodu pēc vairākiem spriedumiem, sodam pievieno ne mazāk kā vienu trešdaļu no neizciestā soda, ja ir konstatēts noziedzīgu nodarījumu recidīvs un jaunais noziedzīgais nodarījums ir izdarīts tiesas noteiktajā pārbaudes laikā, tiesa pilnībā pievieno sodam neizciesto sodu. Izvēloties šādu saskaitīšanas veidu, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais mēnesi un 4 dienas pēc tam, kad spēkā stājās spriedums, ar ko viņam sods tika noteikts ar pārbaudes laiku, atkal izdarīja noziedzīgu nodarījumu. Minētais norāda, ka apsūdzētais spriedumu ir uztvēris vieglprātīgi un nav izmainījis savu attieksmi pret likumpārkāpumu izdarīšanu.

Apsūdzētais bijis aizturēts 2014.gada 18.janvārī un atbrīvots 2014.gada 19.janvārī (lietas lapas 10,16), apcietināts 2015.gada 01.aprīlī un atbrīvots 2015.gada 30.septembrī (lietas lapas 92, 156-158).

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu minētais laiks ieskaitāms sodā kā izciests.

Tā kā tiek izpildīts Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 09.septembra spriedums, kā izciests ieskaitāms laiks no 2011.gada 26.oktobra līdz 2011.gada 28.oktobrim

2015.gada 30.septembrī aprīlī apsūdzētajam piemērots drošības līdzeklis-nodošana policijas uzraudzībā (lietas lapa 158).

Tā kā apsūdzētais ir pildījis savus kriminālprocesuālos pienākumus, nav pamata grozīt viņam piemēroto drošības līdzekli un tas atceļams ar sprieduma spēkā stāšanos.

Tiesas sēdē konstatēts, ka CD ar ierakstu ir nederīgs rakstveida pierādījums (to nevar noskatīties), līdz ar to tas atstājams lietas materiālos kā dokuments.

Zibatmiņa ar videoierakstu, kas glabājas pie kriminālprocesa, pēc sprieduma stāšanās spēkā atstājama lietas materiālos kā rakstveida pierādījums.

Saskaņā ar 2014.gada 18.janvāra medicīniskās pārbaudes protokolu apsūdzētajam ir konstatēta alkohola koncentrācija asinīs un narkotisko vielu iespaids, kas atbilst Ministru kabineta noteikumu Nr.15 "Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" 27.6.punktā norādītajam stāvoklim.

Pārbaude izmaksājusi 104,15 *euro* (lietas lapa 5).

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 8.punkta, 368.panta pirmās daļas un Ministru kabineta noteikumu Nr.15 "Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" 33.punkta, kas nosaka, ja transportlīdzekļa vadītājam medicīniskajā pārbaudē konstatē Ceļu satiksmes likumā noteikto alkohola koncentrāciju asinīs, kuru sasniedzot aizliegts vadīt transportlīdzekli, vai šo noteikumu 27.4. vai 27.6. apakšpunktā minēto stāvokli, medicīniskās pārbaudes izdevumus sedz attiecīgais transportlīdzekļa vadītājs, iemaksājot attiecīgo naudas summu tās iestādes budžeta kontā, kuras darbinieks nosūtījis transportlīdzekļa vadītāju uz medicīnisko pārbaudi, noteikumiem no apsūdzētā par labu valstij ir piedzenami procesuālie izdevumi 104,15 *euro*, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas un narkotisko vielu iespaida konstatēšanai veikto pārbaudi.

Zvērināta advokāte Elita Ose iesniegusi tiesā paziņojumu, ka samaksas apmērs par valsts nodrošināto juridisko palīdzību lietā, piemērojot apcietinājumu, ir 59,77 *euro*.

Ievērojot to, ka aizstāvja piedalīšanās apcietinājuma piemērošanā bija obligāta saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 274.pantu, tiesa atbrīvo apsūdzēto no šo procesuālo izdevumu samaksas.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 524., 527., 528. un 529.pantu, tiesa

n o s : p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu mazāk smaga nozieguma, kāds paredzēts Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā, izdarīšanā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 3 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, piespriesto sodu pilnībā saskaitīt ar sodu, kas nav izciests pēc Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 09.septembra sprieduma, un galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 3 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 3 gadiem.

Ieskaitīt sodā kā izciestu laiku no 2011.gada 26.oktobra līdz 2011.gada 28.oktobrim, no 2014.gada 18.janvāra līdz 2014.gada 19.janvārim un no 2015.gada 01.aprīļa līdz 2015.gada 30.septembrim.

Drošības līdzekli-nodošanu policijas uzraudzībā – atcelt ar sprieduma spēkā stāšanos.

/pers. A/ neierašanās gadījumā brīvības atņemšanas soda izciešanai, šī sprieduma izpildes nodrošināšanai izsludināt /pers. A/ meklēšanu.

Piedzīt no /pers. A/ valsts ienākumos pārbaudes izdevumus 104,15 *euro*, kas jānomaksā 30 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Maksājuma rekvizīti: Saņēmējs: Valsts policija, reģistrācijas Nr.90000099040; Bankas kods TREL LV22; Konta Nr.LV96TREL2140091033000; maksājuma mērķis: pārbaudes izdevumi. Izdarītā maksājuma apliecinošā dokumenta oriģināls nekavējoties iesniedzams Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas birojā Rīgā, Gaujas ielā 15.

Zibatmiņu ar videoierakstu glabāt pie krimināĺprocesa kā rakstveida pierādījumu.

Atbrīvot /pers.A/ no 59,77 *euro* samaksas par advokāta darbu krimināĺprocesā.

Spriedumu var pārsūdzēt vai protestēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas diena tiek noteikta 2016.gada 09.februārī.

Sprieduma tulkojuma pieejamības diena tiek noteikta 2016.gada 16.februārī.

Pilna sprieduma sastādīšanas diena ir 2016.gada 17.februāris.

Sprieduma tulkojuma pieejamības diena tiek noteikta 2016.gada 09.martā.

Tiesnese G.Sokolova